

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Sa/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021200408
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Hvišč, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:1021200408.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach ako správny súd pred sudcom JUDr. Ondrejom Hviščom, PhD., v právnej veci žalobcu: Q.. V. Y., nar. XX.XX.XXXX, s bydliskom K. J. XX, XXX XX Q., právne zastúpeného: Advokátska kancelária ŠKODLER & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Dobšinského 12, Bratislava 811 05 proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava, v konaní o správnej žalobe na preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 4680-11/2021-BA zo dňa 01.02.2021, takto

rozhodol:

I. O d m i e t a žalobu.

II. Účastníkom konania náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Správnu žalobou zo dňa 24.03.2021, doručenu Krajskému súdu v Košiciach (správny súd) dňa 31.03.2021, sa žalobca cestou svojho zvoleného zástupcu domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 4680-11/2021-BA zo dňa 01.02.2021 a vrátenia veci tomuto na ďalšie konanie. Zároveň žiadal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu trovy právneho zastúpenia.

2. Z obsahu podanej žaloby vyplývalo, že žalobca považuje správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného za nesprávne a nezákonné z dôvodu, že vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej. Svoj postoj žalobca odôvodnil tým, že príslušnej prokuratúre podal podnet na podanie protestu prokurátora proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie č. 22153-4/2017-BA zo dňa 23.05.2017, vo veci vzniku sociálneho poistenia žalobcu ako SZČO. Prokuratúra tomuto jeho podnetu vyhovel a proti uvedenému rozhodnutiu podala protest sp. zn. Kd 448/19/1100-8 zo dňa 08.10.2019. Následne však bolo zo strany príslušnej prokuratúry vydané upovedomenie o späťvzátí tohto protestu s poukazom na rozsudok Veľkého senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Vs/3/2019 zo dňa 24.11.2020. Prokuratúra zobrala protest prokurátora späť na základe usmernenia Generálnej prokuratúry SR č. V13 Gd 1/21/1003-3 zo dňa 5.1.2021. Následne Sociálna poisťovňa, ústredie vydala rozhodnutie č. 4680-11/2021-BA zo dňa 01.02.2021, ktorým konanie o proteste prokurátora zastavila z dôvodu jeho späťvzatia. Žalobca v ďalšej časti správnej žaloby poukázal na to, že Generálna prokuratúra SR nemohla vydať príslušnej prokuratúre direktívny pokyn na späťvzatie protestu prokurátora, pričom z ust. § 6 ods. 9 zákona o prokuratúre vyvodzuje záver, že ak nadriadený prokurátor nemôže vydať podriadenému prokurátorovi pokyn nepodať protest prokurátora, nemôže vydať ani pokyn na späťvzatie protestu prokurátora. V opačnom prípade by ust. § 6 ods. 9 zákona o prokuratúre stratilo opodstatnenie. Postup, na základe ktorého bol v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR a § 6 ods. 9 zákona vydaný pokyn GP SR, považoval žalobca za konanie, ktorým bolo zasiahnuté do jeho základných práv. V príčinnej súvislosti so späťvzatím protestu prokurátora bolo vydané napadnuté rozhodnutie, v dôsledku vydania ktorého bola podľa názoru žalobcu absolútne zmarená jeho možnosť domáhať sa ochrany svojich práv a právom chránených záujmov prostredníctvom správnej žaloby podanej zo strany prokurátora na príslušnom súde. Záverom

konštatoval, že nepochybuje o tom, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné, keďže v jeho dôsledku mu bolo v podstate odňaté právo na prístup k súdu, čo malo za následok zrejmy zásah do jeho právom chránených subjektívnych práv.

3. K obsahu správnej žaloby sa vyjadril žalovaný listom zo dňa 07.03.2022, v ktorom okrem chronológie rozhodovania v administratívnom konaní uviedol, že z ustanovenia § 24 ods. 15 zákona o prokuratúre jasne vyplýva, že právnym následkom späťvzatia protestu prokurátora, je jedine zastavenie konania o proteste prokurátora a preto s poukazom na toto ustanovenie nemohol konať inak, ako konanie o proteste prokurátora zastaviť. Ak by konanie o proteste prokurátora po doručení jeho späťvzatia nezastavil, bolo by tento jeho postup považovaný za nezákonný. Pripomenul zároveň, že orgán verejnej správy nie je povinný skúmať dôvody späťvzatia protestu prokurátora a tiež posudzovať zákonnosť takéhoto späťvzatia. K námietke žalobcu, že jeho rozhodnutím o zastavení konania o proteste prokurátora mu bola zmarená možnosť domáhať sa ochrany svojich práv a právom chránených záujmov na súde uviedol, že o túto možnosť sa žalobca obral sám svojim nekonaním. Proti jeho rozhodnutiu č. 22153-4/2017-BA (napadnutým protestom prokurátora, pozn. správneho súdu) mal totiž právo podať na krajskom súde správnu žalobu, no neurobil tak. Žalovaný zároveň dal do pozornosti, že jeho rozhodnutie zo dňa 01.02.2021, č. 4680-11/2021-BA je procesnej povahy, ktoré nemalo za následok ujmu na žalobcových subjektívnych právach a z tohto dôvodu nie je, keďže sa na neho vzťahuje ust. § 7 písm. e/ Správneho súdneho poriadku, preskúmateľné súdom. Na podporu svojich argumentov poukázal na právny názor Krajského súdu v Nitre vyjadrený v jeho uznesení zo dňa 26.04.2021, sp. zn. 23Sa/25/2021. Tvrdil, že žalobca rozhodnutím žalovaného č. 4680-11/2021-BA zo dňa 01.02.2021 (napadnutým správnu žalobou, pozn. správneho súdu) nebol ukrátený na svojich subjektívnych právach, pretože v konaní o podanom proteste prokurátora sa nerozhodovalo vo veci zániku poisťného, t.j. vo veci samej, ale o vyhovení resp. nevyhovení protestu prokurátora. V závere svojho vyjadrenia k správnej žalobe žalovaný citoval z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III ÚS 310/2019-17 zo dňa 13.05.2021, ktorým Ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť žalobcu namierenú proti oznámeniu Krajskej prokuratúry Bratislava o späťvzatí protestu prokurátora, ako aj proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie č.: 4680-11/2021-Ba zo dňa 01.02.2021. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby konajúci súd podanú správnu žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP odmietol.

4. Krajský súd v Košiciach ako správny súd vecne a miestne príslušný na konanie v predmetnej veci (ust. § 10 a ust. § 13 ods. 3 Správneho súdneho poriadku) skôr, ako pristúpil k meritórnemu preskúmaniu správnu žalobou napadnutého rozhodnutia, sa zaoberal otázkou splnenia procesných podmienok konania a po preštudovaní správnu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj po oboznámení sa so žalobnými námietkami dospel k záveru, že je dôvod na odmietnutie správnej žaloby postupom podľa ust. § 98 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku.

5. Podľa ust. § 2 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

6. Podľa ust. § 2 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

7. Podľa ust. § 3 ods. 1 písm. b) Správneho súdneho poriadku, na účely tohto zákona sa rozumie rozhodnutím orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie, alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka.

8. Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí, týkajúcich sa základných práv a slobôd.

9. Podľa čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd kto tvrdí, že bol ukrátený na svojich právach rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takeého rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nemožno vylúčiť preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd podľa Listiny.

10. Podľa ust. § 97 Správneho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

11. Podľa ust. § 23 ods. 3 zákona o prokuratúre, prokurátor je oprávnený vziať protest späť.

12. Podľa ust. § 24 ods. 15 zákona o prokuratúre, ak prokurátor vzal protest späť predtým, ako bolo o ňom rozhodnuté, orgán verejnej správy konanie o proteste prokurátora rozhodnutím zastaví.

13. Podľa ust. § 7, písm. e/ Správneho súdneho poriadku, správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

14. Podľa § 98 ods. 1, písm. g/ Správneho súdneho poriadku, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

15. V správnom súdnictve je právo na prístup k súdnemu preskúmaniu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy na základy správnej žaloby, determinované princípom generálnej klauzuly vyjadrenej v čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že správne súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, okrem tých, ktoré zákon výslovne zo správneho súdneho prieskumu vylučuje (ust. § 7 Správneho súdneho poriadku). Aj tu však rozhodujúcim kritériom pre posúdenie prípustnosti súdneho preskúmania rozhodnutí orgánov verejnej správy bude vždy ich spôsobilosť zasiahnuť do základných práv alebo slobôd subjektov, ktorým sú určené alebo ktorých sa týkajú. Správnemu súdnemu prieskumu preto budú podliehať aj také správne akty orgánov verejnej správy, ktoré síce nie sú rozhodnutiami vo veci samej, ale majú napríklad predbežnú, procesnú alebo poriadkovú povahu, avšak spĺňajú podmienku, že nimi bola spôsobená ujma na subjektívnych právach účastníka konania. Je to tak preto, aby ani v prípade týchto rozhodnutí nedošlo k stavu *denegatio iustitiae* pri uplatňovaní práva na súdnu ochranu.

16. Protest prokurátora je právnym nástrojom prokurátora, ktorým tento vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy spôsobom, ktorý vyplýva z ustanovenia § 21 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. (o prokuratúre). Ide o verejnoprávny nástroj, zákonom zverený prokurátorovi na realizáciu jeho právomoci, na podanie ktorého účastník administratívneho konania nemá právny nárok. Protestom disponuje prokurátor, ktorý ho v rámci svojej dispozičnej právomoci môže podať a tiež ho vziať späť. V prípade späťvzatia protestu prokurátora, orgán verejnej správy konanie o proteste prokurátora rozhodnutím zastaví (ust. § 24 ods. 15 zákona o prokuratúre).

17. Právnu situáciu medzi účastníkmi správneho konania a orgánom verejnej správy, vytvára svojimi konštitutívnymi účinkami rozhodnutie orgánu verejnej správy, čo v našom prípade bolo rozhodnutie Sociálnej poisťovne ústredie zo dňa 23.05.2017, č. 22153-4/2017-BA, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Michalovce zo dňa 16.06.2016, č. 23765-7/2016-MI, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobcovi ako samostatne zárobkovo činnnej osobe nezaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 31.12.2006, ale zaniklo dňa 30.06.2008. Rozhodnutie žalovaného o zastavení konania o proteste prokurátora, ktoré žalobca napadol správnu žalobou, nemá na túto situáciu právny vplyv, čo znamená, že nemôže ovplyvniť právny stav vyplývajúci z tohto rozhodnutia. V dôsledku toho ani žalobca ako účastník administratívneho konania nie je rozhodnutím žalovaného o zastavení konania o proteste prokurátora, ukrátený na jeho subjektívnych právach, ktoré sa viažu k pôvodnému administratívne konaniu, v našom prípade konaniu, v ktorom Sociálna poisťovňa rozhodovala o dátume zániku povinného nemocenského poistenia a povinného

dôchodkového poistenia žalobcu, ako samostatne zárobkovo činné osoby. Jedine vyššie spomenuté rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Michalovce, ako aj Sociálnej poisťovne ústredie mohli byť svojimi účinkami takými rozhodnutiami, ktoré boli spôsobilé privodiť žalobcovi ako účastníkovi administratívneho konania ujmu na jeho subjektívnych právach. Na základe týchto skutočností správny súd konštatuje, že v tomto prípade bolo potrebné správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy podať proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy vo veci samej, teda proti rozhodnutiu, ktorým sa zakladajú, menia alebo rušia oprávnenia alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo, ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, čo v našom prípade bolo viackrát spomenuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne ústredie zo dňa 23.05.2017, č. 22153-4/2017-BA, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Michalovce zo dňa 16.06.2016, č. 23765-7/2016-MI, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobcovi ako samostatne zárobkovo činné osobe nezaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 31.12.2006, ale zaniklo dňa 30.06.2008. Žalobca takýto postup nezvolil a napriek svojej aktívnej legitímácii v takomto konaní správnu žalobu nepodal.

18. V tejto súvislosti správny súd dáva žalobcovi do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve a podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 08.11. 2011, sp. zn. 1Sžr/38/2011, nález ústavného súdu III. ÚS 183/08).

19. Navyiac z obsahu správnej žaloby správny súd nadobudol dojem, že žalobca aj napriek tomu, že hodnotí rozhodnutie žalovaného ako nezákonné, namieta skôr okolnosti, za ktorých k späťvzatiu protestu prokurátora došlo. Ak ale žalobca v správnej žalobe odvíja zmarenie možnosti domáhať sa ochrany svojich práv a právom chránených záujmov prostredníctvom správnej žaloby podanej zo strany prokurátora na príslušnom súde, od zastavenia konania o proteste prokurátora, správny súd k tomu uvádza, že prokurátorovi je v súlade so všeobecným dispozičným princípom ponechaná, podobne ako v prípade protestu, možnosť podať správnu žalobu. Nejde preto o povinnosť takéhoto postupu zo strany prokurátora, ktorá sa spája s princípom oficiality.

20. Aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 13.05.2021, sp. zn. III. ÚS 311/2021-13 dôvodil, že zákon o prokuratúre ako aj Správny súdny poriadok vzhľadom na osobitné postavenie prokuratúry vo vzťahu k orgánom verejnej správy prokuratúre neukladajú povinnosť, aby v prípade nevyhovenia protestu podali proti rozhodnutiam orgánov verejnej správy správnu žalobu. Z toho, že proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne bol podaný protest prokurátora, nemožno vyvodit' povinnosť prokurátora v prípade nevyhovenia protestu podať proti tomuto rozhodnutiu správnu žalobu. Iná ochrana práva, ktorá je zabezpečovaná či už protestom prokurátora, alebo správnu žalobou prokurátora, je vedľajším produktom všeobecného dozoru prokuratúry, ktorým sa zabezpečuje verejný záujem nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy. Preto z výkonu týchto právomocí prokuratúry, ktoré sa môžu prejaviť aj podaním a následným späťvzatím už podaného protestu, nemožno vyvodit' porušenie základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. 12.

21. Ak žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, správny súd poukazuje na vyššie citované ustanovenia § 24 ods. 15 zákona o prokuratúre, z ktorého vyplýva povinnosť orgánu verejnej správy zastaviť konanie o proteste prokurátora v prípade jeho späťvzatia, ku ktorému došlo ešte skôr, než o ňom orgán verejnej správy rozhodol, pričom nepatrí do právomoci orgánu verejnej správy, čo v našom prípade je Sociálna poisťovňa ústredie, skúmať, či prokurátor, ktorý vzal protest späť, tak mohol v rámci svojej zákonom vymedzenej pôsobnosti urobiť.

22. Správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného je rozhodnutím procesným, ktorým sa konanie o proteste prokurátora na orgáne verejnej správy skončilo. Ak žalobca v správnej žalobe namieta nesúlady postupu prokurátora pri späťvzati protestu s ust. § 6 ods. 9 zákona o prokuratúre, je tento jeho pohľad mylný. Pokiaľ by zákonodarca mal v úmysle nedať nadriadenému prokurátorovi možnosť vydať

podriadenému prokurátorovi pokyn vziať podaný protest späť, výslovne by takúto skutočnosť zakotvil do zákona.

23. Uvedené skutočnosti viedli správny súd k záveru, že žalobca správnu žalobou napadol procesné rozhodnutie, ktorým žalovaný neporušil ani neohrozil jeho subjektívne práva a ktoré sú z tohto dôvodu vylúčené z prieskumu vykonávaného správnym súdom a preto správny súd jeho správnu žalobu ako neprípustnú, podľa ust. § 98 ods. 1, písm. g/ Správneho súdneho poriadku odmietol.

24. Na záver odôvodnenia správny súd dáva do pozornosti viaceré rozhodnutia správnych súdov, napr. uznesenie zo dňa 29.09.2021, sp. zn. 3Sa/15/2021, ktorým Krajský súd v Prešove, prípadne uznesenie zo dňa 26.04.2021, sp. zn. 23Sa/25/2021, ktorým Krajský súd v Nitre, rovnakú právnu situáciu posúdili zhodne a rozhodli o odmietnutí správnej žaloby.

25. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 170, písm. a/ Správneho súdneho poriadku tak, že keďže žalobu odmietol, nepriznal žiadnemu z účastníkov konania právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu, a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia („sťažnostný návrh“).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej, urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe, alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 Správneho súdneho poriadku odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.